

Nederlandse tekst (titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973).

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

nr. 78.247 van 20 januari 1999

A. 80.835/XIII-865

In zake : **de naamloze vennootschap GEDIMO,**
die woonplaats heeft gekozen bij
Mr. Dirk VAN POUCKE, advocaat,
Coupure 5
9000 Gent,

tegen :

- 1. de Belgische Staat,**
 - het interministerieel comité voor de distributie,
 - de Minister van Economische Zaken,
 - de Minister van Vervoer,
 - de Minister van Kleine en Middelgrote Ondernemingen,
- 2. het Waals Gewest,**
vertegenwoordigd door zijn Regering.

**DE WND. VOORZITTER VAN DE XIIIe KAMER,
ZETELEND IN KORT GEDING,**

Gezien de op 26 oktober 1998 door de naamloze vennootschap GEDIMO ingestelde vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de op 2 juni 1998 door het interministerieel comité voor de distributie genomen beslissing tot toewijzing van het beroep ingesteld tegen het besluit van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Jemappe-sur-

Sambre van 6 april 1998 en tot weigering van de machtiging voor de vestiging van een kledingzaak;

Gezien het op dezelfde dag ingediende verzoekschrift, waarbij dezelfde verzoekende partij de nietigverklaring van diezelfde beslissing vordert;

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier;

Gezien het verslag van de heer DEROUAUX, eerste auditeur bij de Raad van State;

Gelet op de beschikking van 15 december 1998, waarbij wordt bepaald dat de zaak voorkomt op de terechtzitting van 19 januari 1999 om 9.30 uur;

Gelet op de kennisgeving, aan de partijen, van de beschikking tot vaststelling van de rechtsdag en van het verslag;

Gehoord het verslag van de heer LEROY, staatsraad;

Gehoord de opmerkingen van Mr. I. TRAEST, loco Mr. E. VAN POUCKE, advocaat, die voor de verzoekende partij verschijnt, van Mr. L.-P. JOIRIS, advocaat, die voor de Minister van Economische Zaken verschijnt, en van Mr. Th. HANIN, advocaat, die voor de Minister van Kleine en Middelgrote Ondernemingen verschijnt;

Gehoord het andersluidend advies van de heer DEROUAUX, eerste auditeur;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat de volgende feiten dienstig zijn voor het onderzoek van de vordering tot schorsing :

Op 6 februari 1998 dient de verzoekende partij bij het college van burgemeester en schepenen van Jemeppe-sur-Sambre een aanvraag om machtiging in voor een project met betrekking tot de vestiging van een kledingzaak met een netto-verkoopsoppervlakte van meer dan 400 m², gelegen aan de rue Baty des Puissances te Jemeppe-sur-Sambre. Op 13 februari 1998 zendt de secretaris van het sociaal-economisch comité aan de verzoekende partij het ontvangstbewijs van de aanvraag over, waarbij medegedeeld wordt dat het dossier volledig is. Op 3 maart 1998 brengt het sociaal-economisch comité een gunstig advies uit. Op 18 maart 1998 brengt de provinciale commissie voor de distributie een verdeeld advies uit. Op 6 april 1998 verleent het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Jemeppe-sur-Sambre de aangevraagde machtiging.

Op 6 mei 1998 stelt de syndicale unie van de Belgische middenstand, overeenkomstig artikel 12 van de wet van 29 juni 1975, beroep in tegen dat besluit bij een ter post aangetekende brief gericht aan de Minister van Economische Zaken. Op 18 mei 1998 brengt de nationale commissie voor de distributie naar aanleiding van het beroep een advies uit, waarbij de groep "verbruikers" over het beroep een ongunstig advies uitbrengt, terwijl de groep "landbouworganisaties" zich onthoudt wegens de afwezigheid van een vertegenwoordiger van de middenstand. Op 2 juni 1998 stelt het interministerieel comité voor de distributie de bestreden handeling, waarbij het op 6 mei 1998

ingestelde beroep toegewezen wordt en de machtiging voor de vestiging van de geplande handelszaak geweigerd wordt.

Op 11 augustus 1998 zendt de verzoekende partij aan de Minister van Economische Zaken een brief waarin ze hem erop wijst dat, doordat de termijn om uitspraak te doen op 20 juni 1998 verstreken is, ze ervan uitgegaan is dat het besluit van het college van burgemeester en schepenen van 6 april 1998 definitief geworden was, en dat ze dus overgegaan is tot de aankoop van het terrein en de uitvoering van de bouwwerken.

Op 3 september 1998 brengt de secretaris van het interministerieel comité voor de distributie de beslissing van het genoemde comité van 2 juni 1998 ter kennis van de verzoekende partij en van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Jemeppe-sur-Sambre. In die brief staat het volgende : "Die beslissing, die op 2 september 1998 op het secretariaat van het interministerieel comité voor de distributie toegekomen is, is als bijlage bij deze brief gevoegd".

Op 9 september 1998 zendt de raadsman van de verzoekende partij een aangetekende brief aan het interministerieel comité voor de distributie, waarin hij het comité verzoekt onmiddellijk de beslissing in te trekken, die onwettig geacht wordt omdat ze pas op 3 september 1998 ter kennis gebracht is;

Overwegende dat alleen de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de Minister van Economische Zaken, onder wiens bevoegdheid het interministerieel comité voor de distributie valt, als verwerende partij in de zaak gehandhaafd behoeft te worden;

Overwegende dat de verwerende partij betoogt dat de verzoekende partij er geen belang bij heeft de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden handeling te vorderen, omdat ze "ten gevolge van een schorsing in dezelfde situatie zou worden geplaatst als die welke zonder schorsing zou bestaan"; dat ze haar argumentatie steunt op analogie met het geval waarin het interministerieel comité voor de distributie geen uitspraak zou hebben gedaan binnen de dwingende termijn van 45 dagen en op een kritisch onderzoek van de rechtspraak van het Hof van Cassatie en van de Raad van State betreffende dat geval;

Overwegende dat de bestreden beslissing het besluit van het college van burgemeester en schepenen teniet doet; dat, indien het eerste middel dat is aangevoerd ter ondersteuning van de vordering tot schorsing, gegrond wordt verklaard, daaruit zou volgen dat de beslissing van het interministerieel comité voor de distributie nietig verklaard zou moeten worden, met als gevolg dat het gemeentelijk besluit van 6 april 1998 van toepassing zou zijn en niet meer teniet gedaan of nietig verklaard zou kunnen worden; dat dat gevolg overkomt als één van de aspecten van de tenuitvoerlegging van de bestreden handeling en, in geval van schorsing, uitgesloten zou worden totdat uitspraak is gedaan over het beroep tot nietigverklaring; dat de verzoekende partij er belang bij heeft dat dat geschiedt; dat de vordering tot schorsing ontvankelijk is;

Overwegende dat de verzoekende partij een eerste middel ontleent aan schending van artikel 12 van de wet van 29 juni 1975, en een tweede aan schending van het beginsel van behoorlijk bestuur, doordat de bestreden beslissing, die op 2 juni 1998 door het interministerieel comité genomen is, pas op 3 september

1998 aan de verzoekende partij ter kennis gebracht is, terwijl de beslissing die binnen de dwingende termijn van 45 dagen genomen moet worden, onmiddellijk ter kennis diende te worden gebracht of, op zijn minst, binnen een redelijke termijn;

Overwegende dat de verwerende partij in haar wederantwoord stelt dat de middelen gericht zijn tegen de kennisgeving van de bestreden handeling, en niet tegen de handeling zelf; dat ze er in bijkomende orde op laat volgen dat de termijn waarbinnen kennis gegeven is niet onredelijk is;

Overwegende dat in het zevende lid van artikel 12 van de wet van 29 juni 1975 betreffende de handelsvestigingen bepaald wordt dat het interministerieel comité voor de distributie "(...) in elk geval, zelfs bij ontstentenis van advies van de nationale commissie voor de distributie, binnen vijfenveertig dagen na ontvangst van het beroep een beslissing (neemt) en (...) ze ter kennis van de aanvrager en van het college van burgemeester en schepenen (brengt)", en dat "een afschrift van de beslissing wordt gestuurd aan de secretaris van de nationale commissie voor de distributie die de leden van deze commissie hierover inlicht";

Overwegende dat de termijn van vijfenveertig dagen waarover het comité beschikt om uitspraak te doen, tot doel heeft de duur van de onzekerheid ten aanzien van het gevolg dat aan de aanvraag gegeven zal worden, te beperken wanneer beroep ingesteld wordt; dat zelfs wanneer geen enkele bepaling een termijn vaststelt om over te gaan tot de kennisgeving van de beslissingen van het comité, de verwerende partij tot taak heeft erop toe te zien dat de beslissingen binnen een redelijke termijn ter kennis gebracht worden, zo niet wordt afbreuk gedaan

aan de strekking van de wet, die aan het comité de verplichting oplegt om binnen een bepaalde termijn uitspraak te doen; dat doordat die termijn vijfenveertig dagen bedraagt, de termijn van drie maanden die de verwerende partij nodig gehad heeft om die beslissing ter kennis te brengen, kennelijk onredelijk lijkt; dat het middel ernstig is;

Overwegende dat de verzoekende partij betoogt dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden handeling een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen; dat ze aanvoert dat ze de werken met betrekking tot de uitvoering van de machtiging die ze van de gemeente gekregen had, aangevat heeft na de overheid hiervan op 5 en 11 augustus in kennis te hebben gesteld; dat de maatschappij TANODAN het terrein aangekocht heeft waarop de door de gemeente gemachtigde handelsvestiging moet komen en dat zij zelf een handelshuurovereenkomst heeft aangegaan; dat ze aanvoert dat de tenuitvoerlegging van de bestreden handeling kan bestaan uit een beschikking tot stopzetting van de werken, verzegelingen, strafvervolgning en andere rechtsvervolgning;

Overwegende dat, al laat de verzoekende partij zich weinig expliciet uit ten aanzien van de gevolgen die ze vreest, er geredelijk kan worden aangenomen dat de toepassing van de beslissing waarbij haar het verbod opgelegd wordt om uitvoering te geven aan de bouwvergunning voor het gebouw waar ze de handelszaak wenst te exploiteren waarover het geschil handelt, haar een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

Overwegende dat voldaan is aan de voorwaarden gesteld in artikel 17, § 2, eerste lid, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State, die

vervuld moeten zijn om de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden handeling te kunnen bevelen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Buiten de zaak worden gesteld het Waals Gewest en de Belgische Staat in zoverre hij vertegenwoordigd is door het interministerieel comité voor de distributie, de Minister van Vervoer en de Minister van Kleine en Middelgrote Ondernemingen.

Artikel 2.

Geschorst wordt de tenuitvoerlegging van de op 2 juni 1998 door het interministerieel comité voor de distributie genomen beslissing tot toewijzing van het beroep ingesteld tegen het besluit van het college van burgemeester en schepenen van 6 april 1998 en tot weigering van de machtiging voor de vestiging van een kledingzaak.

Artikel 3.

De beslissing over de kosten wordt in beraad gehouden.

Aldus uitgesproken te Brussel, in openbare
terechtzitting van de XIIIe kamer, rechtsprekend in kort
geding, op twintig januari 1900 negenennegentig door :

de Hr. LEROY, staatsraad, wnd. voorzitter,
Mevr. ROBA, toegevoegd griffier.

De toeg. Griffier,

De wnd. Voorzitter,

N. ROBA.

M. LEROY.

VERTALING OVEREENKOMSTIG ARTIKEL 63,
EERSTE LID, VAN DE WETTEN OP DE RAAD VAN STATE,
GECOÖRDINEERD OP 12 JANUARI 1973.